

[Honoré.]

lønfremgang eller i hvert fald en forventning om at kunne bevare reallønnen. Dette første skridt var vigtigt og blev hilst velkommen også af arbejdsgiverne, men nu, da det skal vedtages, bliver ansvaret desværre skubbet over på folketinget. Vi mener, at det bør vedtages i uændret skikkelse.

For det første er det LOs og Dansk Arbejdsgiverforenings egne forhandlingsudvalg, der har udarbejdet det i overensstemmelse med augustforliget. Det vil sige, at disse to organisationers sagkundskab står bag forslaget. Folketinget og regeringen er ikke mere kompetente end disse organisationer til at udarbejde et sådant kompromis.

For det andet ville folketinget risikere gennem en ændring af forslaget at gøre det uacceptabelt for LO eller for begge parter.

For det tredje har vi kun ét døgn til at behandle dette forslag, inden storkonflikten ellers ville bryde ud. Der er ikke tid til at forsøge med lapperier, der kan forstyrre balancen mellem mæglingsforslagets enkelte dele.

Af disse tre grunde fraråder kristeligt folkeparti folketinget at ændre forslagens indhold. Vi anser det endvidere for urealistisk at tro, at en ny forhandlingsrunde imellem parterne vil føre til et resultat.

Vi mener heller ikke, at det tjener noget formål at sammenkæde mæglingsforslaget med en løsning af den grafiske konflikt. Kristeligt folkeparti har selv rettet henvendelse til parterne i den grafiske konflikt på Berlingske Tidende og til regeringen. Vi mener, at der må gøres en indsats for at bringe konflikten på hele dette område til ophør, men da partiet venstre i næste uge vil fremsætte et dagsordensforslag herom, som vi i øvrigt vil stemme for, så bør dette spørgsmål udskydes til næste uge. Det har ikke noget med dette lovforslag at gøre; de to ting må løses hver for sig.

I dette tilfælde er det Dansk Arbejdsgiverforening, der har forkastet mæglingsforslaget, men vi mener, at uanset om det er Dansk Arbejdsgiverforening eller LO, der forkaster et sådant forslag, så bør det gennemføres uændret af folketinget, der ikke bør favorisere den ene eller den anden part.

Nogle partier ønsker, at folketinget skal lægge hænderne i skødet og bare lade storkonflikten bryde ud, men en storkonflikt er vanskelig at standse. Den vil genere en masse mennesker og fremfor alt skade vitale samfundsinteresser,

fremfor alt vor valutaindtjening og beskæftigelsen. Hvis der kom nye forhandlinger under en storkonflikt, ville det nok blive endnu vanskeligere at overholde den indkomtpolitiske ramme, når gemytterne først en gang var kommet i kog. Folketinget ville alligevel blive nødsaget til at gribe ind, men først efter at der allerede var sket store skader på vor eksport og beskæftigelsen. Derfor bør de partier, der har givet tilslutning til nødvendigheden af en indkomtpolitik, stemme for dette lovforslag.

Vi må naturligvis vide, om forslaget holder sig inden for augustforligets rammer. Det har forhandlerne udtalt, men det er blevet bestridt fra anden side. Kristeligt folkeparti beder ikke om en udtalelse fra et eller andet uvildigt organ. Vi anmoder derimod regeringen om i en erklæring at bekræfte, at mæglingsforslaget holder sig inden for 2 pct. rammen. Vigtigere end uvildige skøn er nemlig en politisk tilkendegivelse. Lønglidningen skal ganske vist i første række bremses af arbejdstagere og navnlig arbejdsgivere, men regeringen må være forpligtet til at bistå arbejdsmarkedets parter i overholdelsen af lønrammen, hvis der opstår vanskeligheder undervejs.

Med disse ord vil jeg på kristeligt folkepartis vegne anbefale lovforslaget og tilsige det en velvillig behandling.

Ib Christensen (DR):

Det sammenbrud, der er sket mellem Dansk Arbejdsgiverforening og LO, er beklageligt. I det omfang der udelukkende ligger økonomiske interessemodsigelser bag dette sammenbrud, er det efter vores opfattelse ikke folketingets anliggende at tage denne side af sagen op. Men i det omfang – og det har været kraftigt antydnet – der er politiske spekulationer bag sammenbruddet gående i retning af, at tinget nok klarer ærterne, regeringen griber ind, har dette folketing og regeringen et ansvar.

Arbejdsgiversiden har vel med nogen berettigelse set på augustforligets indkomstramme og dér så måske spekuleret i, at de kunne få en anden løsning ved at sige nej. LO-formandens fantastiske udtalelse om, at han ligefrem forlanger af folketinget, at det ophører med at forkaste mæglingsforslag til lov, er jo i sig selv udtryk for, at man i arbejdsmarkedets organisationer, altså også på LO-siden, meget kraftigt driver politiske spekulationer og derved undergraver den frie forhandlingsret.